

ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகாஸஹஸ்ரம்

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மிந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

அஸ்மத் குருப்யோ நம:

அஸ்மத் பரம குருப்யோ நம:

ப்ரபாவ பத்ததி

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதாரக்கிக கேஸரீ

வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி

ச்லோகங்கள்:

36: திஷ்டந்து ச்ருதய: ததோபி மஹிதம் ஜாகர்த்தி தத் பாதுகே

தத் தாத்ருக் ப்ரதநாய தாவக குண க்ரமாய ராமாயணம்

யஸ்ய ஆஸித் அரவிந்த ஸம்பவ வதூ மஞ்ஜீர சிஞ்ஜாரவ
ஸ்பர்த்தா துர்த்தர பாதபத்த பணிதி: வல்மீக ஜந்மா கவி:

பொருள்:

ஸ்ரீரங்நாதனின் பாதுகையே! வேதங்கள் உன்னைப் பற்றி
உயர்வாகக் கூறுவது இருக்கட்டும். ஆயினும் அந்த
வேதங்களைக் காட்டிலும் அனைவராலும் கொண்டாடப்படும்
இராமாயணம் உனது குணங்களையும் மேன்மையையும்
வெளிப்படுத்தியபடி உள்ளது.

இந்த உலகில் உள்ள புற்றில் இருந்து வெளிவந்த வால்மீகி
மஹரிஷி, இத்தகைய இராமாயணத்தை எவ்விதம்
இயற்றினார்? தாமரை மலரில் அமர்ந்துள்ள ப்ரம்மனின்
தேவியான ஸரஸ்வதியின் கால் சிலம்புகளின் ஒலி மூலம்
ஏற்பட்ட ஓசைகளே இவரது வாயில் இருந்து,

இராமாயணச் சொற்களாகப்புறப்பட்டன அல்லவா?

விளக்கம்:

இராமனைக் குறித்த த்யானத்தில் அமர்ந்த வால்மீகி,
அந்தத்த்யானத்தில் மூழ்கி புற்றாகவே இருந்தார்.

பின்னர் த்யானம் முடிந்து எழுந்து, தான் பெற்ற இராம
அனுபவத்தை பெற்றவராதலால், ஸரஸ்வதியின் க்ருபைக்குப்
பாத்திரமானார். இராமாயணத்தின் ஒவ்வொரு நிகழ்விற்குத்
தகுந்தபடி அவள் ஆடி காண்பிக்க, அவளது க்ருபையால்
இவரது வாயிலிருந்து சொற்கள் ப்ரவாஹமாக வந்தன.

37: பக்தி ப்ரஹ்வ புரப்ரபஞ்ஜந ஜடாவட ஸநீட ஸ்புரத்

சூடாரக்வத வாஸநா பரிமள ஸ்த்யானே ஸ்தும: பாதுகே

ரங்கக்ஷாணீப்ருத் அங்கிரிபத்மயுகளீ பூர்ண ப்ரபத்தே: பலம்

நிச்சிந்வந்தி விபச்சித: சமதநா: நித்யம் யதுத்தம்ஸநம்.

பொருள்:

திரிபுராஸூரன் என்ற அரக்கனை அழித்த சிவன், தனது சிரஸில் எப்போதும் உன்னைத் (பாதுகை) தரித்தவனாகவே உள்ளான். உன்மீது உள்ள பக்தியால் இவ்வாறு வணங்கியபடி உள்ளான். இதனால் அவன் ஜடாமுடியில் சூடியுள்ள கொன்றை மலர்களின் வாசம், பாதுகையில் எப்போதும் வீசியபடி உள்ளது. இதனால் மகிழ்ந்த பாதுகை, பருமனாக உள்ளது.

இப்படிப்பட்ட பாதுகையை நாம் வணங்குகிறோம். இந்திரியங்களை அடக்க தெரிந்தவர்களான வித்வான்கள் செய்வது என்ன? பாதுகையைத் தங்கள் சிரஸில் தாங்கியபடி உள்ளனர். அவர்கள், *ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடிகளில் அடைக்கலம்*" என்று தங்கள் மனம் மற்றும் வாக்கினால் கூறுவதற்கு ஏற்ற பயன்இதுவே என்று எண்ணுகின்றனர்.

விளக்கம்:

இராமாயணத்தில் பாதுகையின் பெருமையைப் பற்றிக் கூறியவர், இங்கு அதனைத் தங்கள் தலைகளில் ஏற்பது பற்றிக் கூறுகிறார்.

நம்பெருமாளின் அடியார்கள் எப்போதும் தங்கள் தலையில் அவனது பாதுகையை ஏற்பதையே விரும்புவர் என்றார்.

38: மாத: மாதவ பாதுகே தவ குணாந் க: ஸ்தோதும் அஸ்தோகதீ:

கோடி ரேஷு யதர்பண ப்ரணயிநாம் ஸேவாக்ஷணே ஸ்வர்க்கிணாம்
அந்யோந்யம் க்ஷிபதாம் அஹம் ப்ரதமிகா ஸம்மர்த்த கோலாஹலம்
விஷ்வக்ஸேந விஹார வேத்ரலதிகா கம்ப: சிராத் லம்பதி

பொருள்:

மாதவனாகிய க்ருஷ்ணனின் பாதுகையே! அனைவருக்கும் தாய் போன்றவளே! உனது குணங்கள் முழுவதையும் நன்கு உணர்ந்து, உன்னை துதிபாடும் அறிவு கொண்டவர்கள் யார் உள்ளனர்? உனது நாயகனான நம்பெருமாளைத் தேவர்கள் வணங்க வருகின்றனர். அப்போது உன்னைத் தங்கள் தலையில் ஏற்றுக்கொள்வதற்காக அவர்கள், *நான் முந்தி, நீ முந்தி*", என்று போட்டி போடுகின்றனர்.

இதனால் அங்கு பெரும் ஸப்தம் ஏற்படுகிறது. விச்வசேனர் தனது கையில் விளையாட்டிற்காக வைத்துள்ள பிரம்பைக் காண்பித்து, சிரமபட்டு இவர்கள்எழுப்பும் சப்தத்தை அடக்குகிறார். இப்படிப்பட்ட தேவர்களாலும் உன்னைத் துதிக்க இயலாது.

விளக்கம்:

நம்பெருமாளின் திருமுன்பாகப் பலரும் சடாரியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக முண்டியபடி வருவார்கள். அப்போது அங்கு பெரும் கூட்ட நெரிசல் உண்டாகிறது. இவ்விதம் நாம்தான்

வருகிறோம் என்பது இல்லை, தேவர்களும் நிற்கின்றனர். இந்நிலையில் அங்குவரும் விஷ்வக்சேனர் தேவர்களிடம், நம்பெருமாள் இந்த மனிதர்கள் மீது உள்ள வாத்ஸல்யத்தினால் இங்கு வந்தவன் ஆவான். ஆகவே அவனது சடாரியைப் பெறுவணற்கு அவர்களுக்கே முதலிடம்*", என்று வரிசைப்படுத்தியபடி உள்ளார்.

நா தைவம் தேசிகாத் பரம்!!

பாதுகாதேவி வருவாள்....

தாஸன் விஜயலக்ஷ்மி ஸ்ரீனிவாஸன்.....

